

Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers

GEWONE ZITTING 1997 - 1998 (*)

23 JANUARI 1998

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van het Wetboek van de
Inkomstenbelastingen 1992
in verband met de
belastingvermindering voor het
langetermijnsparen in het raam
van levensverzekeringen**

(Ingediend door mevrouw Colette Burgeon)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 kent belastingvermindering toe aan belastingplichtigen die kunnen aantonen dat zij bepaalde uitgaven hebben gedaan, met name uitgaven die in het algemeen verband houden met levensverzekeringscontracten.

Het gaat meer bepaald om een belastingvermindering voor het langetermijnsparen in het raam van individuele levensverzekeringscontracten, van aflossingen of wedersamenstellingen van hypothecaire leningen en van betalingen voor het pensioensparen.

Voor het bouwsparen gaat het om een verhoogde belastingvermindering.

Die belastingverminderingen worden binnen bepaalde grenzen en onder bepaalde voorwaarden toegekend. Een van die voorwaarden lijkt fundamenteel

(*) Vierde zitting van de 49ste zittingsperiode

Chambre des Représentants de Belgique

SESSION ORDINAIRE 1997 - 1998 (*)

23 JANVIER 1998

PROPOSITION DE LOI

**modifiant le Code des impôts sur
les revenus 1992, en ce qui concerne
les réductions d'impôt pour
épargne à long terme dans le cadre
des contrats d'assurance-vie**

(Déposée par Mme Colette Burgeon)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le Code des impôts sur les revenus 1992 octroie des réductions d'impôts aux contribuables qui justifient certaines dépenses généralement liées à des contrats d'assurance-vie.

Il s'agit en l'occurrence d'une réduction d'impôt pour épargne à long terme dans le cadre de contrats d'assurance-vie individuels, d'amortissements ou reconstitutions d'emprunts hypothécaires et de paiements pour épargne-pension.

En matière d'épargne-logement, il s'agit d'une réduction majorée d'impôt.

Ces réductions d'impôt sont octroyées dans certaines limites et sous certaines conditions. Parmi ces conditions, l'une, paraît fondamentalement discrimi-

(*) Quatrième session de la 49ème législature

discriminatoire. De betalingen die de belastingplichtige verricht, komen immers alleen voor belastingvermindering in aanmerking op voorwaarde dat in het contract de voordelen, bij overlijden, uitdrukkelijk bedongen zijn ten gunste van de echtgenoot of van bloedverwanten tot de tweede graad van de belastingplichtige.

Dat impliceert dat alleenstaanden zonder bloedverwanten tot de tweede graad, die belastingverminderingen niet kunnen genieten als het contract bij overlijden in voordelen voorziet.

Dat geldt tevens wanneer zij bloedverwanten tot de tweede graad hebben, maar zij er de voorkeur aan geven een derde persoon die voordelen te laten genieten.

Bijgevolg is geen enkel belastingvoordeel mogelijk als de begunstigde met de betrokkene samenwoont dan wel een derde persoon is.

Almaar meer personen zijn tegenwoordig het slachtoffer van die fiscale onrechtvaardigheid. Men constateert immers dat in onze samenleving het aantal ongehuwd samenwonenden sterk toeneemt als gevolg van een gewijzigde mentaliteit en veranderende zeden.

In dat verband valt aan te stippen dat het aantal huwelijken al meer dan twintig jaar voortdurend daalt : blijkens cijfergegevens van het NIS werden in 1972 per 1000 inwoners 7,64 huwelijken gesloten; thans ligt dat cijfer op 5,80 huwelijken per 1000 inwoners (laatst bekende cijfergegevens met betrekking tot het jaar 1992). Het aantal echtscheidingen is, nog steeds volgens het NIS, tijdens diezelfde periode gestegen van 8,05 tot 22,21 per 10.000 inwoners.

Gelet op dat almaar toenemende aantal belastingplichtigen die ongehuwd samenwonen, lijkt het billijk het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 aan de huidige sociologische realiteit aan te passen.

Ongehuwde stellen moeten dezelfde belastingvoordelen als gehuwde echtparen kunnen genieten wanneer zij zich materieel wensen in te dekken tegen de dramatische omstandigheden die zich als gevolg van het overlijden van een van de partners onvermijdelijk voordoen.

De budgettaire kosten voor dit herstel van de fiscale billijkheid zullen worden gecompenseerd door de belastinginkomsten uit de heffing op de financiële voordelen die de overlevende begunstigde krijgt toegerekend.

natoire. En effet, les paiements effectués par le contribuable ne sont pris en considération pour les réductions d'impôt que sous condition que les avantages du contrat soient stipulés, en cas de décès, au profit du conjoint ou des parents du contribuable jusqu'au deuxième degré .

De ce fait, les isolés qui n'ont pas de parents jusqu'au deuxième degré ne peuvent bénéficier de ces réductions d'impôt si le contrat prévoit des avantages en cas de décès.

Il en va de même lorsqu'ils ont des parents jusqu'au deuxième degré, mais qu'ils préfèrent faire bénéficier une tierce personne de ces avantages.

Aucun avantage fiscal n'est donc possible si le bénéficiaire est un cohabitant ou une tierce personne.

Cette injustice fiscale touche aujourd'hui de plus en plus de personnes. On constate effectivement que, suite à l'évolution des mentalités et des mœurs dans notre société, le nombre de célibataires vivant en couple est en nette progression.

A cet égard, le nombre de mariages est en perpétuelle régression depuis plus de vingt ans : selon les chiffres de l'I.N.S. nous étions en 1972 à 7,64 mariages pour 1000 habitants, et nous en sommes aujourd'hui à 5,80 mariages pour 1000 habitants (derniers chiffres connus, 1992). Et, le nombre de divorces (toujours selon l'I.N.S.) augmente, entre les mêmes années, de 8,05 à 22,21 pour 10.000 habitants.

Devant ce nombre toujours croissant de contribuables organisant leur vie de couple hors mariage, il paraît légitime d'adapter le Code des impôts sur les revenus 1992 aux réalités sociologiques actuelles.

Les couples non mariés doivent pouvoir bénéficier des mêmes avantages fiscaux que les couples mariés lorsqu'ils désirent se prémunir sur le plan matériel contre les inévitables situations dramatiques résultant du décès d'un des partenaires.

Le coût budgétaire de ce rééquilibrage de la justice fiscale sera compensé par les recettes fiscales qui résulteront de la taxation des avantages financiers octroyés au bénéficiaire survivant.

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

In artikel 145⁴, 2°, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, wordt het punt b) weggelaten.

Art. 3

In artikel 145⁵, 2°, van hetzelfde Wetboek, wordt het punt b) weggelaten.

Art. 4

In artikel 145⁹, 2°, van hetzelfde Wetboek, wordt het punt b) weggelaten.

13 november 1997

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

Dans l'article 145⁴, 2°, du Code des impôts sur les revenus 1992, le point b) est supprimé.

Art. 3

Dans l'article 145⁵, 2°, du même Code, le point b) est supprimé.

Art. 4

Dans l'article 145⁹, 2°, du même Code, le point b) est supprimé.

13 novembre 1997

C. BURGEON
